

[Schrøder.]

riet. Da Kommunalbestyrelsen vel nok maa betragtes som det faktiske Udtryk for Københavnernes Anskuelse — Begrebet „at være glad ved“ kan man vel overhovedet ikke sætte i Forbindelse med nogen Art af Afgift —, kan man gaa ud fra, at det er Københavnernes Ønske, at disse nødvendige Penge indkommer paa den Maade, som er anført i Lovforslaget.

Nu ved jeg godt, at Venstre i Landstinget ved tredie Behandling alligevel gik imod Forslaget med den Begrundelse, at de ved anden Behandling vedtagne Ændringer gjorde det endnu mere utiltalende. De vedtagne Ændringer gaar bl. a. ud paa, at Lovforslaget kommer til at gælde allerede fra 1. April 1938 i Stedet for fra samme Dato 1939, og denne Ændring er indsat, fordi der ikke er fremført nogen som helst saglig Begrundelse for, at det skulde være umuligt at indføre de nye Satser for Afgiftens Størrelse, i hvilket Tilfælde Københavns Kommune under Paaskud af Vanskeligheder ved Udregningen blev unddraget ca. 650 000 Kr. i Bidrag til Brandvæsenet, thi vi andre, der ikke er Brandforsikrings-selskaber eller Grundejere, maa jo til Tider bevæge os med en ganske anderledes Fart.

Saa er der Tale om, at man vil have et Provenu for Opkrævningen — ja, saa vidt jeg ved, har man ikke erholdt et Provenu til Opkrævningerne før, saa det er jo nærmest en Maskering af, at man, samtidig med at Afgiften procentvis forøges paa anden Maade, vil have Bidraget formindsket, og jeg forstaar ikke, at Venstres Stilling skulde være afhængig af dette Reguladetrykkes Gennemførelse. Hvad de Konservative angaar, er deres Stilling i Landstinget nærmest begrundet i Medfølelse med Grundejerne. Hvorvidt der i Almindelighed kan være Anledning til en saadan Medfølelse, skal jeg ikke i Dag komme ind paa og heller ikke paa Spørgsmaalet om direkte og indirekte Afgifter og Skatter, men i dette Tilfælde forekommer det mig, at Medfølelsen ikke er vel anbragt. Det er oplyst under Sagen, at Grundejernes Præmiebetaling bortset fra Bidraget til Brandvæsenet er højst problematisk, idet Risikoen er saa ringe, at den kan dækkes af Renterne af de opsparede Kapitaler. Det er jo ogsaa en kendt Sag, at der er ikke Spor af Grin ved at være Pyroman i København, for Ilden er slukket omtrent i samme Øjeblik, den opstaar.

Idet jeg henviser til fornævnte Henvendelse fra Københavns Kommunalbestyrelse, som er tiltraadt af samtlige Par-

tier, ogsaa de Konservative, saavel i Magistraten som i Borgerrepræsentationen, og saaledes i høj Grad kan siges at være Udtryk for Københavnernes Ønske, skal jeg anbefale Lovforslagets Vedtagelse i dette høje Ting, og maa jeg endvidere for at imødegaa Besværingerne over, at Loven allerede skal træde i Kraft nu i Aar, anbefale at Sagen fremmes hurtigt.

Marius Jensen: Naar man undersøger, paa hvilket Grundlag den gældende Lov bygger, bliver man forbavset over at se den store Forskel, der i dette Forhold er mellem København og Landets øvrige Kommuner. Medens man herinde søger at faa dækket den væsentligste Del af Brandvæsenets Udgifter gennem Skat paa fast Ejendom, er Opretholdelsen af et Brandvæsen en almindelig kommunal Opgave i Landets øvrige Kommuner, idet Udgifterne dertil afholdes af Kommunens Kasse og tilvejebringes paa almindelig skattemæssig Maade. Mit Partis ærede Ordfører i det andet høje Ting, Hr. Jensen-Stevens, sagde under Sagens Behandling i Landstinget, at denne Ordning i København er en gammeldags Ordning, og det giver jeg ham Ret i; man forbavses over i en saa moderne By at finde en saa gammeldags Ordning, i Særdeleshed da Brandvæsenet her i Byen er tip-top moderne og veludrustet. Det ser man jo, naar de flotte Brandvogne kører gennem Gaderne under Udrykning. Jeg kan glæde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet med, at den Anerkendelse, som mit Partis Medlemmer i det andet høje Ting har givet Københavns Brandvæsen, kan jeg slutte mig til. Selv om man ved, at der ofte kan være Fare paa Færde, naar Udrykningsvognene kommer, og man derfor kan blive alvorligt stemt, er det dog en Fryd at se, med hvilken Orden og Præcision det sker, og de flotte Vogne lyser jo op i Gadebilledet. Men selv om man har et moderne og godt Brandvæsen, ønsker man altsaa i København fortsat at bevare den gammeldags Maade til Dækning af Udgifterne. Jeg kan med det samme glæde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet med, at vi ikke har noget imod, at man beholder denne Opkrævningsmaade i København, men jeg beder blot om, at denne Ordning ikke maa danne Forbillede for Ordningerne ud over Landet, for derude trænger de faste Ejendomme ikke til en større Belastning, snarere det modsatte.

Under Sagens Behandling i det andet høje Ting stillede Venstre og Konservative Ændringsforslag under Nr. 2 og Nr. 5. Nr. 2 gik ud paa at ændre i § 2, 1ste Stykke, 2den